

στὰ Καλύβια. Ὅθεν ἔστοτας | εἶδασιν ἐγροικήσασιν οἱ ἀφέντες ἄλμπιτροι
 ἱρκιετὸ ὅ,τι τὰ ὑποδεσιάρικα μέρη τὸς ἀνάφεραν | καὶ ἐφανέρωσαν
 ἐν γράφῳ καὶ ἐκ στόματος ἀπάνω διὰ τὸ ὅμοιο χωράφι καὶ πλὴν δὲν τὸς
 ἐμεινεν νὰ εἰποῦ |. Ὅθεν ἀφοῦ καρποφορεμένοι καὶ ὁμόγνωμοι οἱ δύο ὡς
 αἶρεται κριτὲς τῶν μερίδων ἐν ὀνόματι Κυρίου | λέσιν καὶ φανερώνου μὲ
 καθαρὰν δικαιοσύνη ὅτι τὰ γράμματα ποὺ ὁ αἰνδέσιμος προεστὼς τὸς
 ἔδειξεν | πρὸς διαφέντευσίν του καὶ ἀνάμεσον εἰς αὐτὰ τὴν δονατζιόνε
 τοῦ Ντεμαρῆ εἰς τὴν ὁποίαν νοματίζει | πὼς τὸ ἄνωθεν χωράφι τὸ ἔχει
 ἀγορὰ καὶ τὸ ἄφησεν στὸ ἄνωθεν μοναστήρι ὁ Ντεμαρῆς καὶ μὲ διαδή-
 κη του, | διὰ τοῦτο γροικοῦν καὶ λεσὶν πὼς ἄκiaiρα καὶ ἀνωφέλετα νὰ
 μείνουν τὰ ζητήματα τοῦ ἄνωθεν Σταμάτη παπα- | Λιμπερτᾶ πρὸς τὸ
 χωράφι ποὺ ἐπρετεντέριζεν στὸν Ἀνγγκαθα μὰ νὰ τό 'χη ὡς τὸ εἶχεν
 καὶ ἐπο | σσεδέριζεν ἀπὸ τὸ παλαιὸ εἰρηνικὸ τὸ τίμιο μοναστήρι Κυρίας
 Καπέλλας ὅλο μὲ δικαιώμα | τάν του εἰς τὸ ἐξῆς καὶ ὁ Σταμάτης νὰ
 μείνη ἀποξενωμένος κληρονομικῶς τῶρι διὰ πάντα ἀπέ αὐτὸ, | ὅμως διὰ
 πλεόν εἰρηνικὸ τέλος τῆς παρούσης ὑπόδεσης γνωρίζοντας οἱ ἀφέντες
 ἄλμπιτροι | τὴν χρεία τοῦ Σταμάτη καὶ γνωστήν τος ἡ ἐπαινεμένη φι-
 λανθρωπία ποὺ πολιτεύγεται ὁ αἰνδέσιμος | προεστὼς στὸν τόπο μας
 διὰ ἔργον ἀπλοδωριᾶς καὶ εὐχαρίστησης τοῦ Σταμάτη παντοτινὴ πρὸς
 τὸ τίμιο ἄνωθε | μοναστήρι, ἀποφασίζουν οἱ ἀφέντες ἄλμπιτροι νὰ λάβῃ
 ὁ Σταμάτης παπα-Λιμπερτᾶς ὑπὸ χειρὸς τοῦ | ὁμοίου ἀφ(έντη) ἄνωθεν
 προεστοῦ ριάλια δώδεκα, ρ(ιάλια) 12, καὶ λαβαίνοντάς τα νὰ σταδῇ καὶ
 νὰ γροικᾶται | κληρονομικῶς ἀκαταζήτητος καὶ ὑπερφχαριστημένος διὰ
 νὰ φέρνῃ σέβας καὶ ἀγάπη πρὸς τὸ μοναστήριν τος. | Τοῦτο ὅλο ποὺ πε-
 ριέχει βεβαιώνουν οἱ ἀφέντες ἄλμπιτροι μὲ τὴν τιμίαν τος ὑπογραφή.
 —φιλίππος δραγωμανάκης Καν(ον)κος ὡς αλπιτρος ἐποφάσισα.
 —ο πρωτονοταριος Δρυμαλιας ως αλπητρος εποφασισα.
 Παντελεος σουμμαριπας Καντζελαριος | Αξηας έγγραψα.

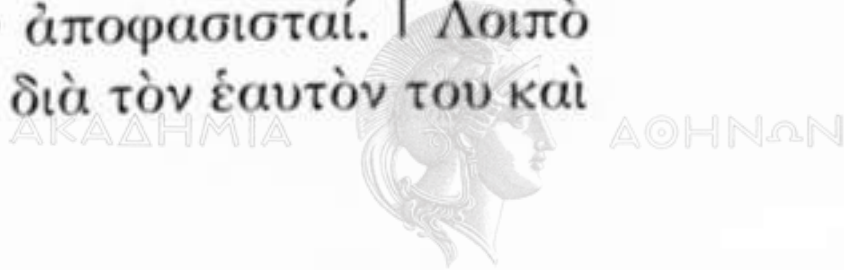
80α

(στην ἴδια σελίδα, κάτω ἀπὸ το 80)

Διαιτητικὴ ἀπόφαση

1754, 21 Αυγούστου

||Σήμερο στοὺς 1754|| Αὐγούστου εἴκοσι μία, στο Νέο.
 Ἐλαβεν ὁ Σταμάτης παπα-Λιμπερτᾶς παρρησίᾳ τῶν ὑπογραφόντων
 | ἐδῶ παρὼν ὑπὸ χειρὸς τοῦ αἰνδεσιμώτατου προεστοῦ πατέρα Σιγάλα
 τὰ δώδεκα ριάλια ὅπου ὀνοματίζει ἡ | ἄνωθεν ἀπόφαση νὰ λάβῃ καὶ
 εὐχαριστήθῃ εἰς ἐπικλούθησιν τῆς γνώμης τῶν ἀποφασισταί. | Λοιπὸ
 μείνῃ εὐχαριστημένος τέλειος καὶ ἀκαταζήτητος διὰ τὸν ἑαυτὸν του καὶ

διὰ κληρονόμους του εἰς τὸ ἐξῆς, | βεβαιώνοντας τὰ πάντα ποὺ περιέχει ἢ ἄνωθεν ἀπόφασιν μὲ τὴν ὑπογραφήν του καὶ ἐπὶ μαρ | τύρους εἰς ἀσφάλεια.

–σταματης παπα-Λιμπερτα στεργη και βεβεόνη ποσ ελλαβαιν ὡς ανο-
θεν οπήος | [[βεβε]] μὴν ηξεβροντας γραματα επαράκαλεσεν εμέν τον
Γερμανο Κορονελλο | και εγραφα δια λογον του και μαρτιρώ.

–ντοτόρ δεμετριός καραντζα μαρτιρώ.

–γερμανος Σοῦμμαριπας μαρτιρώ.

Παντελεος σουμμαρηπας Καντζελαριος Αξίας | εγραφα.

81

Μισιάρικο παντοτινό

1754, [...] Οκτωβρίου

Ἔτος Κυρίου 1754, Ὀκτωβρίου[... S.N.].

Ἡ [κιερὰ Φλουρ]έντζα ποτὲ [Λοῖζου] Κούμουλου ἐφάνην παρρησία
καντζελλαρίου μας και μαρτύρων ἢ ὁποία | ἔχοντας ἀμπέλι στὰ Κατω-
χώρια ἐλεύθερο με συκιές καὶ πατητήρι καὶ μὲ βρύση μέσα | σύμπλιο
παπα-κὺρ Λιχταρίου καὶ παπα-κὺρ Κορακίτη σήμερον θέλει καὶ τὸ δίνει
παντοτινὸ τοῦ κὺρ | Μιχάλη Βαβούνη τοῦ Δημήτρη ἀπὲ ἀπάνω Σαγγρι
ζητημένο [ἀπὸ] τὸν ὅμοιο, ὑποσχόμενος ὁ | Μιχάλης νὰ τὸ καλλιεργᾷ
σωστὰ καὶ ἐμπιστεμένα νὰ τὸ καταβολεύῃ διὰ νὰ εἶναι κυβερν | ημένο
ὡς εἶναι κατὰ τὸ παρὸν καὶ μπιταρισμένο καὶ νὰ τὸ τραφοκοπῇ διὰ νὰ
εἶναι ἀπαν | τημένο χειμωκαλοκιαίρι καὶ νὰ τὸ ἔχῃ σὲ στάσιμο νὰ ἀρέσου
καλῶν γιεωργῶν σωστὰ κα | λοδουλεμένα παντοτινὰ καὶ τὸν καρπὸ ποὺ
ὁ Κύριος ξαπεστείλει εἰς αὐτὸ ἀπὸ γῆς-δενδρῶ νὰ | τὸν ἐμοιράξῃ ἴσια
στὴν μέση ἐβγάζοντας τὸ πέπτο τῆς βασιλείας καὶ νὰ παίρνη καὶ ὁ παντι
| κάτορας τοῦ τεταρτίου του τὴν δεκατία μὰ νὰ δίνῃ καὶ τοῦ τεταρτίου
του τὴν τάνσα | καὶ τὸν καρπὸ ποὺ ἀγγίξει τοῦ κατακταιροῦ νοικοκύρη
γῆς-δενδρῶ νὰ εἶναι κρατημένος ὁ παντι | κάτορας νὰ τὸν ἐφέρνῃ στὴν
Χώρα τοῦ κάθε προσώπου ποὺ τὸ ὀρίζει μὲ ἀγώγια ἐδικάν του, | ὅσον καὶ
τῶν τριῶν τετάρτων τὸ πέπτο νὰ παίρνη θέλημα, ὄντας δὲ νὰ τρυγήσῃ
καὶ ὄντας δὲ νὰ | πατήσῃ ὅσον καὶ ὄντας δὲ νὰ σηκώσῃ καὶ καρπὸν τῶν
δενδρῶν του καὶ κάνοντας ὡς ὑποσχιέθη | στὸ παρὸ διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ
ἀμπελίου καὶ δενδρῶν του νὰ τόχου πάντα παντοτινὸ κληρονομικῶς. |
Εἰ δὲ καὶ εἶχεν σταθῇ κακοδουλεμένο καὶ παρατημένο τότες ἢ ὁ παρό-
ντας παντικάτορας ἢ μετα | γιενέστεροιν αὐτοῦ νὰ ἐβγιαίνῃ ἀπὸ μέσα
ἀροδόκητος ἔστοντας δὲν ἔδωσεν τῆς νοικοκυρᾶς | διὰ τὸ παντίκι οὔτε
πολὺ οὔτε ὀλίγο μὰ ἂν εὑρίσκνεται τὸ ἀμπέλι καλλιεργησμένο | μπιτα-
ρισμένο καὶ τραφοκοπημένο ὡς ἄνωθεν καὶ γυρέψουν νὰ τὸν ἐβγάλου.